

Alexandru Marghiloman

O mască de pergament, roasă,
atrănească, sifonată. Doi ochi mici,
fără gene, cu reflexe galbene,
de viesure sau de balenă. Gura
oblică, trasă într-o parte, ca în
urma unui acces de paralizie.
Pe fața arte de mort numai na-
rul coroiat de părere răpăce, de
om de lezi și de baucher, de o ex-
presivitate de viață atitudinilor im-
penetrabile, cînd afabile, cînd
înghetată, de diplomat.

D. Marghiloman e floarea cea
mai perfectă a politicianismului
român și quintesența elitei noastre
intellectuale.

Ca om politic a urmărit o

7
y viață întreagă un mare ideal: sepie
partidului conservator. Pentru marea
năsea acertaș, sepie a făcut totul și
n'a crutat nimic. Insimuant și
și amabil în opoziție, autoritar și
implacabil la guvern, d. Marghi-
louan n'a fureat epitetul de
„banditul de la justiție” pe care
odinioare i l'a hărăzit unul dintre
actualii dreghe colegi de ministru.
Li ce „bandit”! Dni Brătianu, Take
Ionescu, Bădărău, Filipescu și
insim Ferechide, sunt niște biete
școlari pe lângă dse. Au mai
mult noroc, de ajuns. Sau,
probabil, lovitură mai fructuoasă.
Dar nici unul dintre dînșii n'are
talentul de convingere și de per-
suasiune la tribuna parle-
mentului, unit cu mai mult

3) calcul și mai mult singe rece
într-o culire, ca geful presumpțiv.
și de fapt al partidului conserva-
tor. Mărturisire că ar prefera
o mă întâlnire cu un bandit
autentic în mijlocul unei pă-
duri, de cât cu d. Morphiloman
un bărbănel nortin politic. De-
cât ar fi artiat mi-ar plăcea să îl
pictor înculind o sentimente de
moarte la o mesă de ecarte.
Nici un muschiu nu i-ar tresări
pe față.

L'au văzut în afacerea Ra-
covski. A aminat-o cu eleganță.
Va rezolva-o miime, cu acciani
eleganță înghetete, sevine și
cruțe.

Cind mă gândesc la marea
cauza a drului Racovski inci-

4) pută pe numele banditului de la
justiție, m'apucea proza. Mi-e
proșu, nu atât de ministru de
interne care, la urma urmei, în
fața contingentelor politice, ar
putea să cedeze, dar mi-e
proșu de insensibilitatei dlui
Alexandru Merphilouan, re-
prezentantul autorizat, quinq-
zepte elitei noastre intelectuale.
Ah, elite noastre inte-
lectuale! Ce cochetie admirabilă
nu s'er putea face din acest
oamenii cari ni-au înscris drept-
tul să conducă și să piardă
poporul acesta. 'Ce menagerie
~~intere~~ instructivă de cărturari,
de savanți, de artiști, de oameni
de litere și de cugetători cari
vorbere în numele civilizației.

5) Lata'le pe cel mai calificat dintre
dumii, pe d. Merphilomau. El cu-
more de ani de zile. L'au vèzut
la Buzău, în pieful drel, la
București adnea, și la Paris de
citeva ani. L'au vèzut, e un
fel de a vorbi. Căci pututindem
unde se manifestează viața,
gindirea și arta, pututindem
unde omeneirea se agită în că-
uterea unui ideal și a unei
enunțuri superioare, am l'au
vèzut. niciodată. Am fost la
mai toate concertele cari au avut
loc în capitală, am vèzut și
sun numunierati, canzoneti
și neacozante, pe d. Merphilo-
mau am l'au vèzut. Am fost
la teatru, de multa ani lami
~~de~~ de a rândul în pie-cere

Și acură, dar pe d. Marghiloman
n'au avut norocul să'l întâlnească.
Am fost la conferințe, la expoziții
de pictură, oficiale și particulare,
am fost la opere, la bibliotecă,
la ateneu, la muzeu, la pro-
ductii artistice, la rezistență lite-
rară; dar nicăieri și niciodată
am avut întâlnire cu d. Marghi-
loman. De ce? Pentru că numai
simplii curg din lume. Elite
noastră intelectuală trebuie cău-
tate așine. Duminică, la
curs; în zilele de peste săp-
tămână, la club; și seară, a!
n'o au uitat nici odată scara
aceea când am văzut pe d.
Marghiloman, quintesente elitei
noastră intelectuale, ordinarul

Și cu neretui și aplaudind cu
frunzie, pe doi luptători cari se
băteau... la circ.

Și n' e să uit ierări mari zile
acele de toamnă, triste și dulci,
când în Parisul artei și al muzicii,
în Parisul care reverențe purpuri
purtă cele două medalii ale Senei
concorile muzelor, aplausurile tea-
trelor, melodiile concertelor lui,
în Parisul inteligenței și al cere-
țurilor științifice, n' e să uit
măi odată zile când am zărit
cu emulație siluete elyante a
dnei Marghiloman, picturându-și:
într'un lăcaș al culturii? sub bol-
țile Pantheonului sau ale Sar-
bonet? sub partiavile unei cated-
rale? ori, nu! ci pe uși larg
deschise ale casei Patel et Chabat
magazin de frumuseți...